

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. D. Henr. Harphii Theologi Ervditiss. Ordinis
Minorvm, Ac Rervm Divinarvm Contemplatoris eximij.
Theologiæ Mysticæ Libri Tres**

Henricus <Herpius>

Coloniæ, 1611

Intellectus quomodo purificetur. Cap. XXXVI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37362

Cor quomodo erigendum ad Deum.

incidentium, quæ non profunt ad amorosum influxum in Deum, & per hoc omnes potentias animæ suæ optimè seruabit re collectas, Deoque coniunget. Pro isto quoque obtinendo non est melius consilium, quam vt assuescat sedule cor suum erigere in Deum amorosa effluenti affectione, & breuibus ignicis orationculis, prout supra tactum est. Quia candela recenter extincta, quamdiu fumigat, potest citius rekindendi, si teneatur, etiam à longinquo, sub alia candela ardente, & fumus eius tangat flammam candelæ ardentis: quia tunc flamma descendens, incendit etiam candelam ipsam fumigantem. Ita pariformiter sic in anima sæpe se erigente per amorosum effluxum in Deum: quia quàm citò se mouet ad Deum, descendit in eam flamma diuini amoris, per quam allicitur Deo semper in hæreare amorosis aspirationibus: & istud seruat cor adeò liberum, vt nullæ in ipso imagines possint figi aut hæreare, sicuti postea latius audiemus.

Intellectus quomodo purificetur. Cap. XX XVI.

Psal. 138.

Intellectus quibus purificetur.

Secundò oportet intellectum preparari, & debite ordinari ad operandum in intellectuali lumine diuinæ claritatis. Ad hanc autem præparationem non tantum requiritur puritas, quæ acquiritur per lachrymas & gemitus oculum lauantes, & mundantes, sicut Dauid dicit: *Lauabo per singulas noctes lectum meum*, hoc est, mundabo cor meum, quo Deus cernitur, *lachrymis meis*: ab omnibus peccatis meis: (quia alias non posset congruè, vel debite recipere influxum diuinæ claritatis, sicut speculum humanam faciem clarè non recipit, cum fuerit anhelitu alicuius, aut aliunde obtenebratum: sed oportet ipsum etiam esse parum, in hoc videlicet, quod in sua contemplatione nulla curiositas, præsumptio nouitatum, aut etiam vanitas, vel infructuositas lateat, sicut contingit, quando exercitium vitæ contemplatiuæ in solo intellectu sit, & affectio ibi opus suum non habet, puta excitationis diuini amoris, propriæ emendationis, & præcipuè mortificationis sui ipsius: sed aliud obiectum habet in eam excitantem, scilicet curiositatem, & similia. Præterea, vt potentia intellectiua debite præparetur, & apta efficiatur, oportet, vt in prima irradiatione diuinæ gratiæ, & claritatis, aut veritatis, ad seipsam se cõuertat, vt sciat, si omnia idonea facta sint in se, ad recipiendam nobilem illam internam operationem Dei. De hoc dicit Bernardus super Cantica sermone octogesimo quinto: *Cum veritas in mente fulget, & mens in veritate se videt, in nullo conscia sibi.*

sibi quod erubescat presentiam veritatis, hoc est illud decorum, quod super omnia bona anime, diuinos oblectat aspectus. Attamen istud non sufficit, sed oportet ut intellectus duo in homine inueniat, si liberum, & inconfusibilem accessum ad Deum habere debeat in contemplatione. Primum est, ut nihil notabile de peccatis inueniatur in conscientia, quod non sit delectum per veram contritionem, confessionem, & poenitentiam. Secundum est, ut non possit inuenire in tempore, vel aternitate aliquid tam graue, durum, poenale, aut nature contrarium ad acceptandum, quin se ad hoc semper paratum inueniat, siue sit confusio, persecutio, iniuria, amissio bonorum temporalium, aut amicorum, infirmitas, vel poena. Et generaliter in omnibus, quae excogitari possunt in tempore isto aut aternitate, oportet ut se voluntarie resignet in beneplacitum Dei, ut illud erga se fiat, etiam si deberet aternaliter iacere in poenis inferni. Haec voluntaria resignatio generat liberum accessum ad Deum, libertatemque petendi omne, quod Deus dare potest, imò quod ipse Deus est. Alioqui quomodo posset homo rationabiliter petere omne, quod Deus est, & dare potest, si non prius ipse Deo offerat largo corde & amoroso affectu omne, quod ipse est, & dare potest, agere, aut pati? Et tunc primum homo proprie est totus conuersus ad Deum, & idoneus effectus ad recipiendum omnem influxum gratiarum Dei, & debet istud semper precedere in conuersione ad Deum. Includitur etiam in isto secundo puncto preparatio voluntatis, quae se tam perfecte transfundere debet in voluntatem Dei, ut in nullo habeat in seipsa: & hoc faciet hominem liberum, ita quod nusquam in inferiori homine impediatur offerre se nudum inter brachia nudi amoris Dei. Et secundum quod se preparauerit in his tribus, secundum hoc expectare poterit diuinum, & spirituale influxum multiformium donorum, & illustrationum Dei. Quando igitur intellectuales istae vires hoc modo paratae sunt, tunc secundus pes, scilicet intellectus, preparatus est ad currendum, per cognitionem in occultis visus spiritualis contemplationis, quia haec tria praedicta visum spiritualem causant. Et quem admodum amor vnitiuus, est obiectum, ad quod pes amorosa affectionis tendit in via illa, qua affectus praecedit: ita radius diuinae intellectualis charitatis obiectum est, ad quod pes intellectus tendit, quando ipse praecedit.

Puritati
intellectus
duo necessa-
ria.

* Alias sa-
tisfactione.
Resignatio.

Voluntas
quomodo
preparatur.

De tribus gradibus diuinae cognitionis. Cap. XXXVII.

Bbbb 2

Hic